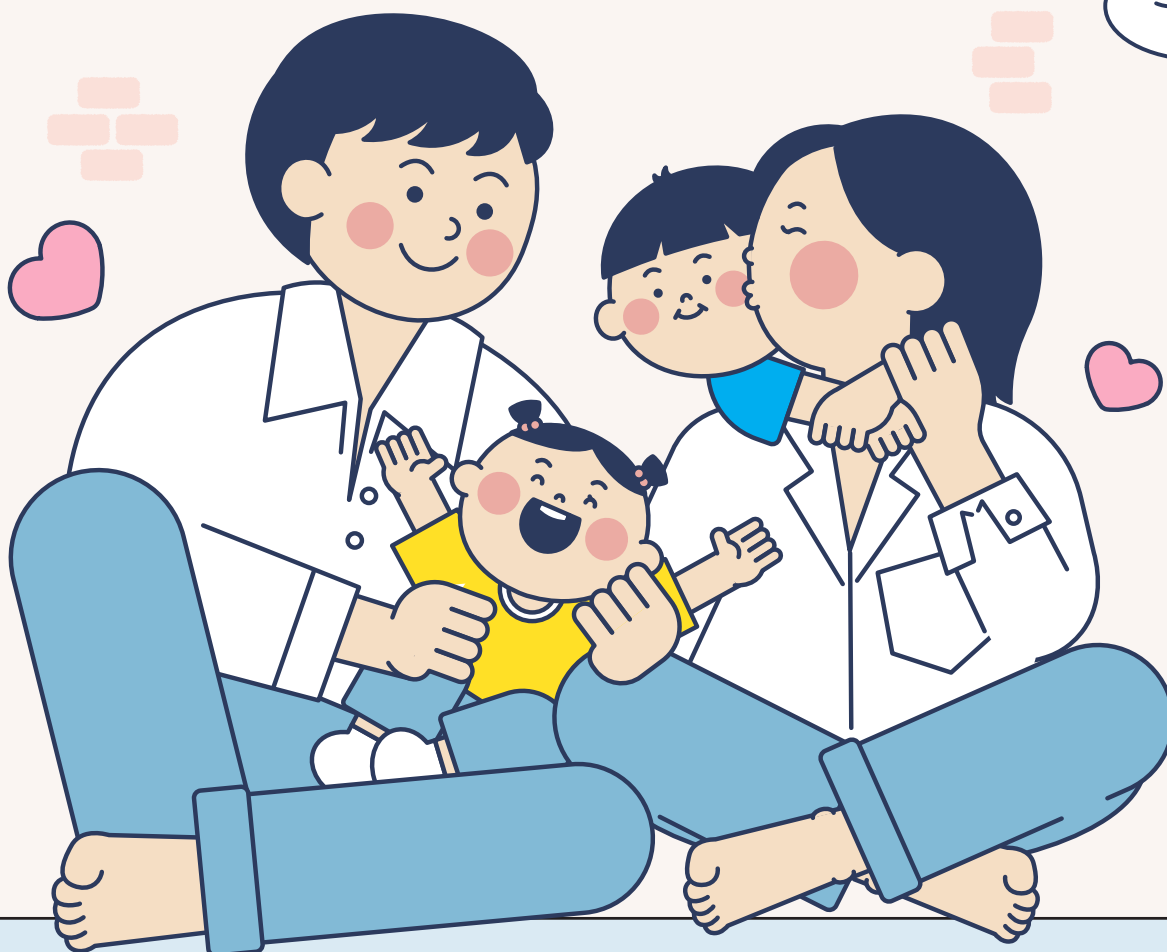

การเลี้ยงดูเชิงบวก ที่ร่วมกันถือปฏิบัติ

เมื่อต้องการความช่วยเหลือ ให้ปฏิบัติดังนี้!

⋮ สำหรับเด็ก ⋮

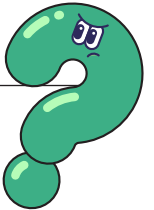

ทำความเข้าใจ การทารุณกรรมเด็ก

การทารุณกรรมเด็กคืออะไร?

คือ การที่ผู้ใหญ่ทำให้เด็กเกิดบาดแผลทางร่างกายและจิตใจ ทำร้ายหรือรังแกจนเด็กไม่สามารถเติบโตได้อย่างแข็งแรง รวมถึงการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งมีหน้าที่ดูแลเด็ก ปล่อยให้เด็กอยู่ตามลำพังหรือไม่ดูแล

การกระทำเหล่านี้ล้วนเป็น 'การทารุณกรรมเด็ก'!

1. การกระทำที่ทำให้เกิดบาดแผลทางร่างกาย

การทารุณกรรมทางร่างกาย

คือ การจู่โจมหรือทำให้เด็กได้รับบาดเจ็บ โดยไม่ได้เกิดจากอุบัติเหตุ

- การตีด้วยมือ เท้า หรือการกักเด็ก
- การใช้สิ่งของรอบตัวตีเด็ก หรือใช้กำลังข่มขู่จนทำให้เกิดความหวาดกลัว
- การใช้น้ำร้อนลวกจนเด็กได้รับบาดเจ็บ หรือใช้ยาและสารเคมีที่เป็นอันตราย ทำร้ายร่างกายเด็ก

2. การกระทำที่ทำให้เกิดบาดแผลทางจิตใจ

การทารุณกรรมทางอารมณ์

คือ การใช้คำพูดหรือการกระทำที่ทำให้เด็กหวาดกลัว การนำเด็กไปเปรียบเทียบกับเพื่อน หรือการกระทำอื่น ๆ ที่ทำให้เด็กรู้สึกเสียใจ และหวาดกลัว

- การใช้คำพูดที่ทำให้เด็กรู้สึกไม่ภาคภูมิใจ หรือพูดจาดูถูกและไม่ให้ความสำคัญกับเด็ก
- การเปรียบเทียบกับเพื่อนพี่น้องหรือเพื่อน ปฏิบัติต่อเด็กอย่างไม่เท่าเทียม หรือแสดงความเกลียดชังต่อเด็ก
- การข่มขู่ให้เด็กหวาดกลัว หรือทำให้เด็กต้องเห็นการทะเลาะวิวาทภายในบ้าน

3. การกระทำที่ทำให้เกิดความอับอายและรู้สึกไม่สบายใจ

การทารุณกรรมทางเพศ

คือ การไม่ดูแลหรือไม่ใส่ใจในร่างกายของเด็ก การใช้ให้เด็กทำพฤติกรรมบางอย่าง เพื่อสนองเจตนาที่ไม่เหมาะสมของผู้ใหญ่

- การสัมผัสร่างกายของเด็กโดยไม่ได้รับความยินยอมแม้ว่าเด็กจะปฏิเสธ หรือบังคับให้เด็กสัมผัสร่างกาย
- การใช้คำพูดหรือมีพฤติกรรมล่อลวงจนทำให้เด็กรู้สึกอับอาย
- การบังคับให้เด็กดูรูปภาพหรือคลิปวิดีโอที่ไม่เหมาะสมและล่อแหลมทางเพศ รวมถึงถ่ายรูปหรือคลิปวิดีโอร่างกายของเด็ก

4. การไม่ดูแลและปล่อยทิ้งไว้ตามลำพัง

การละเลยทอดทิ้ง

คือ การไม่จัดหาสิ่งจำเป็นต่อการเติบโตในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเหมาะสมให้แก่เด็ก รวมถึงปล่อยให้เด็กอยู่ตามลำพัง

- การไม่ให้เด็กไปโรงเรียน หรือปล่อยให้เด็กขาดเรียนอย่างต่อเนื่อง
- การที่ผู้ใหญ่นำเด็กไว้ตามลำพังที่บ้าน โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น แล้วจากไป
- การไม่จัดหาอาหารให้เด็กอย่างเพียงพอ หรือเมื่อเด็กไม่สบาย แต่กลับปล่อยไว้ไม่พาไปโรงพยาบาล

ขั้นตอนการดำเนินการหลังแจ้งเหตุการณ์การุณกรรมเด็ก

เมื่อเด็กกล้าที่จะบอก เราจะให้ความช่วยเหลือดังนี้!

1. การรับแจ้งเหตุ

ขอความช่วยเหลือทันทีเมื่อพบเห็นการการุณกรรมเด็ก หรือเด็กผู้ประสบเหตุเอง

- ไม่ว่าจะเป็นเวลากลางวันหรือกลางคืน เด็กสามารถโทรศัพท์ไปยังหมายเลข 112 ได้ทุกเมื่อ เพื่อขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ที่พร้อมให้ความช่วยเหลือ

2. การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ

เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาจะเดินทางมาพบเด็ก

- เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาจะมาพบเด็ก สอบถามว่าเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น และค่อย ๆ ตรวจสอบสถานการณ์ไปพร้อมกับเด็กอย่างเป็นขั้นตอน

3. เด็กผู้ได้รับความเสียหาย

จะช่วยย้ายเด็กไปยังสถานที่ปลอดภัยและให้การคุ้มครอง

- หากผู้ใหญ่เห็นว่า ถ้าเด็กยังอยู่ที่บ้านต่อไปอาจเป็นอันตรายได้ เด็กจะได้รับการคุ้มครองและพาไปยังบ้านพักคุ้มครอง พาไปพักอยู่กับครอบครัวอื่นที่ปลอดภัยและไว้ใจได้ หรือพาไปรักษาอาการบาดเจ็บที่โรงพยาบาล เพื่อให้เด็กได้รับการปกป้องคุ้มครองและพักผ่อนได้อย่างสบายใจ

4. การดำเนินการกับผู้ใหญ่ที่ทำความร้ายเด็ก

คอยปกป้องไม่ให้ผู้ใหญ่คนนั้นทำพฤติกรรมที่ไม่ดีอีก

- เจ้าหน้าที่ตำรวจจะคอยปกป้องอย่างเข้มงวด ไม่ให้ผู้ใหญ่ที่ทำความร้ายเด็กเข้ามาใกล้หรือรังแกเด็กอีก
- อาจจัดให้เด็กแยกอยู่ห่างจากผู้ใหญ่ที่ทำความร้ายเด็ก และให้ผู้ใหญ่คนนั้นเข้ารับการบำบัดหรือการอบรม เพื่อไม่ให้กระทำซ้ำ สิ่งที่ไม่ดีต่อเด็กอีกในอนาคต

5. การดูแลช่วยเหลือในแต่ละกรณี

เด็กสามารถได้รับการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง

- สำหรับเด็ก (เด็กผู้ได้รับความเสียหาย) จะได้รับการช่วยเหลือในการรักษาบาดแผลทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมถึงการสนับสนุนให้เด็กสามารถก้าวไปสู่ความฝันของตนเองได้
- สำหรับผู้ใหญ่ที่ทำความร้ายเด็ก (ผู้กระทำการการุณกรรม) จะได้รับความช่วยเหลือให้เข้ารับการอบรมและการบำบัด เพื่อไม่ให้กระทำความผิดที่เป็นอันตรายหรือสร้างความทุกข์ให้แก่เด็กอีก
- สำหรับครอบครัวของเด็ก (ครอบครัวของเด็กผู้ได้รับความเสียหาย) จะได้รับคำปรึกษาเพื่อช่วยให้สมาชิกในครอบครัวอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข หากครอบครัวประสบปัญหาทางการเงิน อาจได้รับความช่วยเหลือด้านค่าครองชีพหรือสิ่งของที่จำเป็น โดยจะให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทุกคนในครอบครัวสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

ระบบคุ้มครองผู้แฉเหตุ

ผู้แฉเหตุจะได้รับการคุ้มครองอย่างปลอดภัย

1. การรักษาความลับ

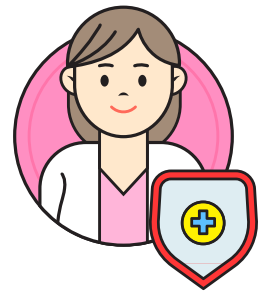
ข้อมูลของผู้แฉเหตุจะถูกเก็บเป็นความลับไม่ให้ผู้อื่นทราบ

หากมีผู้ใดแอบเปิดเผยหรือแพร่ข่าวให้ผู้อื่นทราบว่าใครเป็นผู้แฉเหตุ บุคคลนั้นจะได้รับโทษอย่างหนักตามกฎหมาย

2. การคุ้มครองเพื่อไม่ให้เดือดร้อน

ผู้แฉเหตุจะไม่ถูกตำหนิหรือได้รับความเสียหายเพราะการแฉเหตุ

ห้ามคิดกัน กลั่นแกล้ง หรือปฏิบัติต่อผู้แฉเหตุในลักษณะที่ทำให้รู้สึกไม่สบายใจเพียงเพราะบุคคลนั้นเป็นผู้แฉเหตุ กฎหมายจะคุ้มครองผู้ที่กล้าขอความช่วยเหลือ โดยห้ามมิให้ผู้อื่นกระทำการที่ไม่ดีต่อบุคคลดังกล่าว เพียงเพราะการแจ้งเบาะแสหรือแจ้งเหตุ

3. การดูแลความปลอดภัย

ให้การคุ้มครองอย่างเข้มงวดเพื่อไม่ให้ตกอยู่ในอันตราย

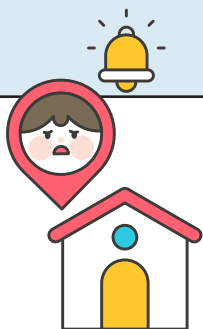
ในระหว่างการสอบสวน อาจใช้นามสมมติแทนชื่อจริง เพื่อปกปิดชื่อจริงไม่ให้ผู้อื่นทราบ หากมีผู้ใดมาหาเพื่อรังแกหรือคุกคาม เจ้าหน้าที่ตำรวจจะออกตรวจตราบริเวณรอบบ้านเป็นประจำ และคอยให้การคุ้มครองอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ผู้แฉเหตุสามารถพักอาศัยในสถานที่อันปลอดภัย

ไม่ต้องลังเล แฉเหตุได้เลยทันที!

หากมีเด็กคนไหนกำลังถูกทำร้าย รู้สึกหวาดกลัว หรือต้องเผชิญกับความยากลำบากเพียงลำพัง เด็กสามารถบอกผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจ โทรแจ้งหมายเลข 112 หรือติดต่อหน่วยงานให้คำปรึกษาได้ โดยเล่าเหตุการณ์ตามที่ทราบมาโดยไม่โกหก ซึ่งเป็นการช่วยปกป้องและคุ้มครองความปลอดภัยของตนเองและเพื่อนได้ดีที่สุด

คำแนะนำเกี่ยวกับ สถานที่ดูแลความปลอดภัยเด็ก

‘สถานที่ดูแลความปลอดภัยเด็ก’ คือสถานที่อะไร?

สถานที่ดูแลความปลอดภัยเด็ก คือ โรงเรียน ร้านเครื่องเขียน ร้านสะดวกซื้อที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง และร้านขายยาที่เด็กไปเป็นประจำ ซึ่งเมื่อเด็กตกอยู่ในอันตรายหรือต้องการความช่วยเหลือ เด็กสามารถเข้าไปขอความช่วยเหลือได้ทันที โดยต้องเป็นสถานที่ที่คุ้มครองเด็กได้อย่างปลอดภัย และประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้ความช่วยเหลือ

เมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ ให้ขอความช่วยเหลือจาก ‘สถานที่ดูแลความปลอดภัยเด็ก’!

หากคนแปลกหน้าเข้ามาพูดคุยในสถานการณ์ดังต่อไปนี้ ห้ามตามบุคคลนั้นไปโดยเด็ดขาด และเมื่อต้องการความช่วยเหลือ ให้รีบไปยัง ‘สถานที่ดูแลความปลอดภัยเด็ก’ ที่อยู่ใกล้ที่สุดเพื่อขอความช่วยเหลือ!

1

“นี่เป็นเพื่อนของคุณแม่นะ~ คุณแม่อยู่กับฉันไปด้วยกันเถอะ”

หากยังไม่ได้รับอนุญาตจากบิดามารดา ห้ามตามใครไปโดยเด็ดขาด! เมื่อพบสถานการณ์เช่นนี้ ให้บอกว่าจะติดต่อครอบครัวก่อน และห้ามตามบุคคลนั้นไป

2

(พูดจากภายในรถ) “กำลังหาโรงเรียน (โรงพยาบาล สถาบัน กวดวิชา ฯลฯ) อยู่ ช่วยหน่อยได้ไหม?” หรือ “บ้านอยู่ทางเดียวกันพอดีเลย~ เดี่ยวไปส่งนะ”

ห้ามขึ้นรถของคนแปลกหน้าโดยเด็ดขาด! เมื่อพบสถานการณ์เช่นนี้ ให้ตอบว่า “ต้องกลับบ้านแล้ว” หรือ “ไปเองได้”

3

“พอยู่บ้านขึ้นบนนะ ขึ้นลิฟต์ไปด้วยกันเถอะ”

ห้ามไปกับบุคคลที่มีท่าทางน่าสงสัยโดยเด็ดขาด! เมื่อพบสถานการณ์เช่นนี้ ให้บอกว่าจะไปทำธุระแล้วรีบออกจากบริเวณนั้น

4

(นำเครื่องเล่นเกม ขนม หรือสิ่งของอื่นๆ มาให้ดู) “เดี๋ยวซื้อให้ ไปด้วยกันไหม?” หรือ “สถาบันกวดวิชาที่เพิ่งเปิดใหม่มีของขวัญแจกด้วย ไปด้วยกันเถอะ”

ห้ามรับของขวัญจากคนแปลกหน้า! เมื่อพบสถานการณ์เช่นนี้ ให้ปฏิเสธว่า “ไม่ต้องการ” แล้วรีบออกจากบริเวณนั้น

5

โปรดจดจำชื่อ อายุ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และชื่อของบิดามารดาให้ได้

ควรสวมใส่หรือพกสิ่งของ เช่น สร้อยคอ สร้อยข้อมือ หรือป้ายชื่อ ที่ระบุช่องทางการติดต่อพ่อแม่อย่างละเอียด และสวมใส่ไว้ในตำแหน่งที่ผู้อื่นมองไม่เห็น

※ นอกจากนี้ หากพลัดหลงหรือแยกจากผู้ปกครอง แล้วเกิดเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บกะทันหัน ฉุกเฉินใช้ความรุนแรงในโรงเรียน หรือตกอยู่ในสถานการณ์อันตรายอื่นๆ ให้ขอความช่วยเหลือจาก ‘สถานที่ดูแลความปลอดภัยเด็ก’ ที่อยู่ใกล้ที่สุด!

ค้นหา ‘สถานที่ดูแลความปลอดภัยเด็ก’ ในละแวกบ้าน

สามารถตรวจสอบตำแหน่งของ ‘สถานที่ดูแลความปลอดภัยเด็ก’ ในละแวกบ้านได้จากเว็บไซต์ ความปลอดภัย Dream(SAFETY Dream)!

เข้าสู่เว็บไซต์
ความปลอดภัย Dream(SAFETY Dream)
(www.safe182.go.kr)

คลิก ‘สถานที่ดูแลความปลอดภัยเด็ก’

คลิก ‘ค้นหาสถานที่ดูแลความปลอดภัยเด็ก’

วิธีแจ้งเหตุการณ์การุณกรรมเด็ก

! เมื่อต้องการความช่วยเหลือ! !

โปรดแจ้งเหตุโทร
112

การขอคำปรึกษาโทร
129

1. เมื่อใดควรแจ้งให้ผู้ใหญ่ทราบ? (แจ้งเหตุเมื่อพบสถานการณ์ดังต่อไปนี้!)

- เมื่อตัวเองโดนรังแก หรือเห็นว่าเพื่อนกำลังถูกใครบางคนรังแก รวมถึงรู้สึกกังวลว่าอาจกำลังถูกทำร้าย
- เมื่อได้ยินเสียงเพื่อนที่อยู่ข้างบ้านหรือเพื่อนที่อยู่แถวบ้านร้องไห้อย่างหนัก กรีดร้อง หรือร้องด้วยความเจ็บปวดอย่างต่อเนื่อง
- เมื่อพบว่าตามร่างกายของเพื่อนมีรอยฟกช้ำหรือบาดแผลจำนวนมาก และเพื่อนมีท่าทีลังเลเมื่อถูกถามว่าได้รับบาดเจ็บมาได้อย่างไร
- เมื่อเพื่อนสวมใส่เสื้อผ้าที่ไม่เหมาะสมกับฤดูกาล หรือสวมใส่เสื้อผ้าที่สกปรกมากอยู่เป็นประจำ

2. เมื่อแจ้งเหตุ ควรจะบอกข้อมูลอะไรบ้าง? (โปรดแจ้งข้อมูลดังต่อไปนี้!)

- ชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ของผู้โทรแจ้งเหตุ
- เพศ อายุ และที่อยู่ของเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือ
- ข้อมูลเท่าที่ทราบเกี่ยวกับบุคคลที่รังแกหรือทำให้เด็กได้รับความเดือดร้อน เช่น ชื่อ เพศ อายุ และที่อยู่

※ แม้จะไม่ทราบข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือหรือผู้ที่รังแกเด็ก ก็สามารถแจ้งเหตุได้เช่นกัน!

ข้อมูลหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สามารถขอความช่วยเหลือได้จากที่ไหนบ้าง?

+ ตำรวจ (Police) (112)

เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์อันตราย สามารถโทรศัพท์เพื่อขอความช่วยเหลือได้ทันที

+ คอลเซ็นเตอร์ กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการ (Ministry of Health and Welfare Call Center) (129)

เมื่อมีความกังวลเกี่ยวกับการทารุณกรรมเด็กหรือต้องการขอคำปรึกษา ให้โทรหมายเลข 129 และกดหมายเลข 6 เพื่อพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาเฉพาะทาง

+ หน่วยงานระดับซี/กุน/กู(เมือง อำเภอ หรือตำบล) (Si/Gun/Gu (city, county, or district) office)

เจ้าหน้าที่จะเดินทางไปพบเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือโดยตรง ตรวจสอบเหตุการณ์ และให้การคุ้มครองเด็กอย่างปลอดภัย

+ หน่วยงานเฉพาะทางด้านการคุ้มครองเด็ก (Child Protection Agency)

ให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือ เพื่อให้เด็กสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัยและได้รับการคุ้มครองในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

+ หน่วยงานพิทักษ์สิทธิคนพิการ (Agency for the Advocacy of Persons with Disabilities) (1644-8295)

เมื่อเด็กพิการมีความกังวลเกี่ยวกับการทารุณกรรมเด็ก หรือต้องการขอคำปรึกษา สามารถพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาเฉพาะทางได้

+ คอลเซ็นเตอร์ดานูรี (Danuri Helpline) (1577-1366)

เมื่อครอบครัวพหุวัฒนธรรมมีความกังวลเกี่ยวกับการทารุณกรรม หรือความรุนแรงในครอบครัว รวมถึงต้องการความช่วยเหลือด้านการล่าม และการคุ้มครอง เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญจะให้ความช่วยเหลือโดยทันที

หน่วยงานที่เด็กและครอบครัวสามารถขอรับความช่วยเหลือร่วมกันได้!

+ สถาบันแห่งชาติเพื่อการคุ้มครองสิทธิเด็ก (National Center for the Rights of the Child) (02-6454-8500, www.ncrc.or.kr)

หน่วยงานที่จัดทำนโยบายเพื่อให้เด็กทุกคนสามารถเติบโตได้อย่างมีความสุข

+ ไอซารัง (i-Sarang) (02-1566-3232, www.childcare.go.kr) และศูนย์สนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กแบบครบวงจรกลาง (Central Support Center for Childcare) (1577-0756, <https://central.childcare.go.kr>)

หน่วยงานที่ให้ข้อมูลแก่บิดามารดาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ การคลอดบุตร และการเลี้ยงดูเด็ก รวมถึงให้บริการคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ

+ ศูนย์ครอบครัว (Family Center) (1577-9337, www.familynet.or.kr)

หน่วยงานที่ให้บริการคำปรึกษาแก่ครอบครัว และสนับสนุนกิจกรรมที่น่าสนใจ เพื่อช่วยให้สมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ดีและมีความสุข

